

י"ל ע"י התאחדות האברכים
"אדנים לתורה" דחסידי זוטשקא

פר' ואתחנן - נחמו תשפ"ב • גליון קס"ה

חזקו הנחה

פלאות התורה מאוצרותיו של
הנה"ר זרח רונטל שליט"א

"נחמו נחמו עמי"

הנחמות שמנחם הקב"ה את ישראל
וגדולת ישראל לעתיד לבוא

כפל הבטחות של נחמה

הנה נבואת הנחמה הראשונה בש"ק זו מתחילה במלים "נחמו נחמו עמי יאמר אלוהים". ועל סיבת כפל המילים 'נחמו נחמו' מובא בתפארת שלמה שהקב"ה מנחם את בני" בשני סוגי נחמות, נחמה אחת לכלל ישראל שכבר נמצאים בגלות 1954 שנים ועברו כבר 713,217 ימים של הסתר פנים מהקב"ה, ומנחם השי"ת שבכל תקופת הגלות נאשר הקשר והאהבה שאין למעלה הימנה בבתי גואי, ומעולם לא נפסקה. וזה שורש המילה נחמה "חן מה" שתמיד המשיכו כל"י למצוא חן אצל השי"ת. וזוה מתנחמים כל"י שהרי על זה התפללו בכל שנות הגלות, ותהי לרצון תמיד - גם בגלות - עבודת ישראל עמך.

והנחמה השניה שאע"פ שלכאורה נעשה בשנות הגלות הארוכות ירידת הדורות נוראה וכ"כ נחסרה קומת השלימות של כלל ישראל, והפסדנו את כל המדרגות והגדלות, וההשגות הרוחניים שבעבר, וע"ז אומר הקב"ה את הנחמו השני, שמיד בגאולה השלימה יוחזרו כל כל דרגות והשגות הרוחניות, ועוד ישיגו לאין שיעור יותר.

וכדאיאת בחז"ל ששאל הגמון את רבי יוסי, מי ימלוך תחתינו, וכתב לו על ניר חדש "ידו אוזות בעקב עשיו". ומבאר הערוגות הנושם שאותו הגמון טען שגם לאחר סילוק מלכות אדום בבוא הגאולה מי ימלוך תחתינו, שלאחר כ"כ הרבה שנות מלכות הס"א בגלות הארוכה אין סיכוי שתוסר השפעות קילקולי מלכות אדום, שא"א לסלק קרוב לאלפיים שנות רוע, והשחתה, וקילקול ר"ל.

אבל ר' יוסי כתב על ניר חדש לזמן של הקב"ה יש דרכים לחדש את כלל ישראל לגמרי, וכמש"נ "הסירותי את לב האבן מקרבכם ונתתי לכם לב בשר ורוחי אתן בקרבכם", שבנ"י יתחדשו ממש לגמרי ויוכלו להגיע לדרגות הגבוהות ביותר, בזמן הגאולה.

מעלת ישראל לע"ל כארה"ר לפני החטא

ופשט נורא נוראות כתב החת"ס בפרשתינו עה"פ (פ"ב פ"א) "ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבו מאד כאשר דיבר הוי"ה אלוהי אבותיך לך ארץ זבת חלב ודבש", שהקב"ה מספר לנו כמה יכולה להיות גדולה קדושת בני ישראל, שבעצם זה שישמעו הזכרת שם אחד מישאל, אזי בעצם הזכרת השם של אותו איש ישראל קדוש, יהיה בזה סגולה של

המשך בעמוד ב' <<<

דברות קודש ממעיין נבע, כ"ק מרן רבו"ק ז"ע

נחל קדומים

כי תדרשנו בכל לבבך

ועבדתם שם אלהים מעשי ידי אדם עץ ואבן וגו' ובקשתם משם את ה' אלקיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכך נפשך (דברים ד', ח-ט), אפשר לומר, דהנה כתוב בשם הרב הקדוש הבעש"ט זללה"ה, דאפילו בעת שאדם עובר עבירה חלילה ג"כ יש השגחת הבורא ב"ה, רק שהוא בהסתה; ואח"כ, כשאדם עושה תשובה, אזי נתגלה אח"כ ההסתרה ההיא. וזה שאמר הכתוב, "ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם וגו' ובקשתם משם את ה' אלקיך", היינו שאפילו בעת שעוברים עבירה חלילה אעפ"כ יוכלו לבקש משם את ה' אלקיך, רק "כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך", ודי למבין ברמיזה.

(רביה"ק ר' מאיר מפרימישלאן ז"ע)

צדיקים בבחינת חוקים ומשפטים

ומי גוי גדול אשר לו חוקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי נותן לפניכם היום (דברים ה', ח). הנה התורה הקדושה מחולקת לשני מיני מצוות, ישנם חוקים, אשר הם בלא טעם ואינם מובנים לשכל האנושי, וישנם משפטים, אשר הם מילתא בטעמא ומובנים גם על פי השכל האנושי. וכמו כן ישנם בכלל ישראל שני מיני צדיקים, הא' אשר דרכיהם ומנהגיהם טמירים ונעלמים מהבנת המוני העם, והם נקראים בבחינת 'חוקים', והב' אשר דרכיהם ומנהגיהם מובנים לכל, והם נקראים בבחינת 'משפטים'.

וזהו שאמר הכתוב ומי גוי גדול אשר לו חוקים ומשפטים צדיקים, רוצה לומר שיש לו צדיקים בבחינת 'חוקים' ו'משפטים', ככל התורה הזאת וגו' כמו שהתורה מחולקת לחוקים ומשפטים, גם כן הצדיקים.

(רביה"ק ר' מרדכי מנדבורנא ז"ע)

הנחמה בגדלותו ובתפילותו

שבת נחמו. מלבד מה שאנו קורין בשבת זו בהפטורה של נחמת ישראל "נחמו נחמו עמי יאמר אלקים", הנה יש בפרשתנו עוד כמה דברים שהם בבחינת נחמה לישראל.

חזיון אחד להתנחם בו, הוא מה שאנו רואים שמשא רבינו ע"ה התפלל תקט"ז תפלות, ולא נענה, ואחר כל זאת הרי אנו יודעים דלא קם כמשה, ואנו יודעים שהתפלות לא היו לריק. נמצאנו למדים, דמה שאין נענים תיכף בתפלתנו אינו סימן לחסרון המתפלל. ומזה ניקח חזיון, שאע"פ שכל כך הרבה שנים אנו מייחלים ומתפללים ומתחננים להיגאל בגאולת עולמים, ועדיין לא נושענו, אין זה סימן שאין ישראל ראויים לכך. אלא שכך עלתה במחשבה לפניו. ויש לנו להתנחם שבדאי כל התפלות לא היו לשוא, וכל התפלות מצטרפות זה לזה, עד שתתמלא הסאה ותתקרב הגאולה.

עוד יש לנו לימוד של נחמה וחזיון, במה שכתוב בפרשתנו דמשה רבנו תשש כוחו כשראה שישאל מבקשין לשמוע על ידי ממוצע, והשי"ת אמר לו דבאמת ישראל הם עתה בפסגת גדלותן, ומי יתן והי' לבבן כן כל הימים. הרי לנו דגם כשאין נגלה לעין כל גדלותן של ישראל, מכל מקום מעלתן של ישראל היא טמירה ונעלמה, והשי"ת עד

בדבה. וזהו חזיון נפלא לעם ישראל, שאע"פ שנפלנו ואנו מצויים עתה בבחינת "שחה לעפר נפשינו", אעפ"כ אנו יודעים שגדלות ישראל היא נצחית.

ומאיך אנו רואים שמשא רבינו לא נמנע מלהוכיח את ישראל גם אחר שנכח בעוצם מעלתן של ישראל. כי התוכחה הוא ענין נפרד ממעלת המוכח. שגם הבעל מעלה הכי גדולה צריך לקבל תוכחה, ואין התוכחה סיבה לבטל מעלתו. וכמו"כ כלפי התוכחה מאת השי"ת כלפי ישראל, הנה אין התוכחה מבטלת מעלתן של ישראל, הטמירה ונעלמה ונשגבה מאד, כי את אשר יאהב ד' יוכיח (משלי ג', יא), ולאחר כל זאת חביבין ישראל שנקראו בניו למקום.

(כ"ק רבינו בעל נחל יצחק ז"ע)

מהנחה

נחלי אש בקצירת האומר

אחדות בדרך ה'

ואתם הדבקים בד' אלקיכם וגו'. רמז הכתוב, "ואתם הדבקים" שיהי' ביניכם אחדות, "בד' אלקיכם" פירוש שיהי' האחדות בדרך ד', שתהיו צדיקים. אז דייקא "חיים כולכם היום", שיהי' טוב לכם כל הימים, כמאז"ל (סנהדרין טא) כינוס לצדיקים כו'.

(כ"ק מרן רבינו הנחל יצחק ז"ע)

הנחמה ע"י מדתו של יצחק אבינו

נחמו נחמו עמי יאמר אלוהים (ישעיהו מ, א). הנה יש לבאר הכתוב, בהקדם דברי אאמור"ר ז"ע על מה דאייתא בגמ' (שבת פ"ט ע"א) דאמר השי"ת לאברהם בניך חטאו, ענה ואמר ימחו על קדושת שמך, וכששאל ליעקב, ענה ימחו על קדושת שמך, וכששאל ליצחק ענה ושאל בני ולא בניך וכו'. ובאמת יפלא שאברהם שמידתו חסה, ויעקב שמידתו תפארת הממוזג חסד וגבורה הם אמרו דברים נוראים כאלו, ודוקא יצחק שמידתו גבורה ודין, הוא אשר המליץ טוב על ישראל להצילם מכליה ח"ו.

ופי' דברי הגמ' שאברהם ויעקב מידתם היא להמליץ על ישראל רחמים וחסדים בבחי' מתנת חנם. לכך כשאמר להם הקב"ה בניך חטאו, השתוממו ואמרו אם אחר צרות ויסורים קשים כאלו עדיין צריכים למליצת יושר בבחי' רחמים וחסדים מה הועילו בכל אורך גלותם ואילולתם, א"כ ימחו על קדושת שמך. אלא שיצחק אבינו שהוא בחי' דין, בא והמליץ עליהם יושר מן הדין, ואמר להשי"ת שעפ"י הדין והיושר צריכים המה לחנינה וחמלה מאתו ית', ע"כ דבריו הקדושים.

ועפ"י האמור יש לרמז הפסוק "נחמו נחמו עמי", דהנה "נחמו נחמו" בגמטרי' "יצחק", שהקב"ה מנחם את עמו השבור במידתו של יצחק אבינו שעלה בידו להמליץ עליהם רחמים וחסדים באורך גלותם עפ"י דין. והו' "יאמר אלוהים", אלוהים הוא בבחי' דין, שעפ"י דין זכאים ישראל לרחמים וחנינה מאתו ית', וזוה מנחם השי"ת את ליבנו השבור מאורך הגלות המה. והמקום ינחמנו במהרה בנחמת ציון השלמה בב"א.

(כ"ק מרן אדמו"ר ז"ע)

החיים בממשלת הנפש האלוקית

ליקוטי אמרים • פרק ט'

הוא נזכר בשאלה ששאל אותו זאנוויל, "אם מה שאומר הרבי שאת הנפש הבהמית, בעצם, את כל מהותה, אפשר להפך מרע לטוב, כך שאותו כח מתאווה שתמיד התאווה לחומריות, יתאווה מכאן ואילך אך ורק לטוב ולקדושה. האם דבר זה שייך בכל המידות הרעות של הנפש הבהמית? האם גם אותם אפשר להפך לטוב?" זה מה ששאל אותו זאנוויל. אבל עכשיו, חושב פנחס לעצמו, מדברי הרבי נראה, שרק את הכח המתאווה אפשר לנטות מרע לטוב, כי הוא בעצם כח שאינו רע מצד עצמו. אבל שאר מידות "רעות" הם נקראים לכאורה כבר "הבגדים הצואים" שמונעים מלהגיע למדרגה של הפוך את הנפש הבהמית לטוב.

אכן, לגבי ה'מידות' ברור הדבר לפנחס'ל, שאת ה'מידות' של הנפש הבהמית יש לעקור מן השורש. כי המידות שמגיעות ממנה הם מידות רעות. וגם על זה גופא יש מלחמה כבירה, כי אם עד עתה דיבר הרבי שהנפש האלוקית משתוקקת שה'חכמה ובינה ודעת' יהיו אך ורק יראת השם ואהבת השם. כעת ממשיך הרבי לפרט את תשוקת הנפש האלוקית ש"כן שאר כל המידות שלבש שהם ענפי היראה והאהבה יהיו להשם לבדו". הנפש האלוקית רוצה שאך ורק ה'מידות' שלה ישלטו בגוף האדם. לאהוב ולהתחסד רק בציווי אלוהי, להשתמש במידת הגבורה רק ברצון השם. וכן להתפאר והלאה.

כן גם ה'שלושה לבושים' המחשבה דיבור ומעשה יהיו אך ורק בשליטת הנשמה האלוקית. "וכל כח הדיבור שבפה והמחשבה שבמחשבה יהיו ממולאים מן לבושי המחשבה והדיבור של הנפש האלוקית לבדה". ומה הם 'דיבור ומחשבה' של הנשמה האלוקית? ובכן, "שהם מחשבת השם ותורתו, להיות שיחתו כל היום לא פוסק פומיה מגורסא", כן הדבר על לבוש המעשה "וכל המעשה שבידיו ושאר רמ"ח אבריו יהיה במעשה המצות לבד, שהוא לבוש השלישי של הנפש האלוקית".

"א נייע וועלט", התפעם פנחס'ל כאשר התבונן שוב ושוב במילותיו הקדושות של הרבי בתניא קדישא. במחשבתו חולפות בסך צירופי מקרים, סיפורים, ועובדות, אשר שמע וראה אצל צדיקי הדור, ופנים חדשות נגלו לפניו. אם עד היום חשב שאצל ה'צדיקים' יש 'ענין' מיוחד של התגברות על כח החומר. יש להם איזושהיא 'מריבה' עם הגוף שהם קורעים אותו לגזרים וכופים אותו בכל פינה אפשרית. היום הוא מבין שזה 'סיפור' אחר לגמרי, זה דרך חיים! הם בעצם לוקחים את הנפש הבהמית ו'מלמדים' אותו מהו הטוב האמיתי. הם מגלים את אוזנו שמה שהוא חושב לטוב, הוא טוב מדומה ורגעי מאוד. הטוב האמיתי נמצא אצל הנפש האלוקית ואותה צריך להמליך על הגוף. הם 'מנתיחים' למעשה את הנפש הבהמית ומטעימים לה את הרובד הכי פנימי ממה שכתוב "טעמו וראו כי טוב הוי'" "פארזוכט וועט איר זעהן אז דער אייבישטער איז גוט", פשוט להתענג על השם.

כמובן, לא משלה פנחס'ל את עצמו - זה מדריגה גבוהה מאוד של צדיקים ויחיד סגולה, אשר כבר אמרו על עצמם ש"הם חושבים שעל עצם קיום התורה ומצוות לא יקבלו שכר כי פשוט זה התענוג הכי גדול שיש להם", כי אין להם כלל רצון אחר שנותן להם דעות. אך בכל זאת, חשב פנחס'ל לעצמו, זה נותן לי 'כיוון' מסוים להבין מחדש את דרך החסידות, אשר נתנה דגש על התענוג הצרופי של עבודת השם, לעבוד את השם מתוך חשיק ורצון פנימי. כי למעשה אל מדריגה זו צריך לחתוך, כי זוהי למעשה הדרך המובילה לדביקות בהשם, כמו שכתוב "ואהבת את השם אלוהיך בכל לבבך" שהוא ביצר טוב וביצר הרע - לפי המובן הנעלה יותר. אכן, אי אפשר להגיע לזה קודם שעובדים את השם ב'יצר הרע' במובן הפשוט, דהיינו שנלחמים בו וכופים אותו בכל דרך שהיא, כולי האי ואולי נזכה לטעום פעם טעימה כלשהיא מאהבה בתענוגים, לזכות להתענג על השם.

פנחס'ל מחיך אל עצמו כאשר נזכר במקרה שהיה לו עה, כאשר שמע אחד שמקניט את ר' לייב ואומר לו "מה נראה לך, שקודם שהבעל שם טוב בא לעולם לא היה גן עדן? אז נברא העולם... אז נולדו הצדיקים!?" ר' לייב חייך ואמר לו קצרות, "הבעל שם טוב לא ברא את הגן עדן לצדיקים, לא ולא, הבעל שם טוב הכניס 'טעם' לגן עדן שכבר היה לפניו..."

נו, מסכם פנחס'ל כבר אמרו צדיקים על התענוג בעבודת השם, "כדי צו דערגרייכן דעם תענוג דארף מען קודם אוועק לייגן אלע תענוגים". איך מכנה הרבי את "תענוגי העולם הזה" שאותם צריך למגה, "בהסירי 'הבגדים' הצואים ממנו", שהם תענוגי העולם הזה, לא פחות. אז יוכל להמשיך לעלות בסולם אשר ראשו מגיע השמימה, לזכות להפוך את הרע שיהיה "טוב גמור כמו יצר טוב ממש".

אה... לכאלו תשוקות שוקקת הנפש האלוקית, שלא יהיה אף תנועה שהיא עושה בכח המעשה, שלא לצורך גבוה חלילה. אכן, ידוע על הצדיקים ועובדי השם יתברך, שכל מעשה דיבור ומחשבה, לא היה אלא בלתי להשם לבדו, וכתשוקת הנפש האלוקית שכל הגוף יהיה מלא מכוחות הקדושה, שלא יעבור זר בתוכם חס ושלום.

כעת, נעבור במעבר חד אל הנפש הבהמית, המלך הכסילי אשר נלחם עם היצר הטוב. אותו לא חפץ הרבי להגדיר במילים יתירות, הוא מסתפק במה שאנו למדנו עד עכשיו בחלק הטוב בגודל מעלת הנפש האלוקית וההשתוקקות שלה. תדע, מגלה הרבי את אוזנינו. "אך הנפש הבהמית שמהקליפה, רצונה להיפך ממש!!" הכל!... כל מה שדיברנו עד עתה. מכף רגל ועד ראש, הכל יהיה בשליטתה.

אח... מלחמה לא פשוטה כלל וכלל. היצר הרע רוצה לתפוס את הכל מכל כל. ברם, נחמה גדולה מנחם אותנו הרבי, בצאתנו אל מלחמה גדולה זו. שכל תשוקת הנפש הבהמית ומלחמתה להתגבר על הנפש האלוקית ולשלוט על גוף האדם היא "לטובת האדם, שיתגבר עליה וינצחנה כמשל הזונה שבוהר הקדוש". כי באמת תמיהה גדולה היא, הרי כל מטרת האדם בירידתו לזה העולם, הוא לעבוד את השם ולדבקה בו. ואין יתכן שמלאך ה', שהוא יצר הרע, יסית את האדם לעשות את ההיפך מרצון השם. איך אפשר להבין את זה. מתרץ הזוהר הקדוש במשל נפלא, על מלך אשר רצה להגדיל ולהראות את מעלת בנו חביבו אשר עתיד ליישב על כסאו. ולשם כך שלח לנסות את בנו, וכך יגדל שכרו ומעלתו. וכמובן, ששליחו של המלך אשר נשלח לנסותו ולהכשילו, רצונו האמיתי הוא, שבן המלך יתגבר עליו וינצחו כי זה הרצון של המלך בעצמו.

אם נתבונן בזה, שבעצם היצר הרע בעצמו גם כן במהותו לא רוצה להכשילנו. אם כן זה יתן לנו מבט חדש כאשר נדע שזה באמת "הצגה" כי גם המלך השני לא רוצה באמת להשתלט על העיר הקטנה, הוא רק רוצה לראות שנלחמים בו. ואם כן, מה אנו צריכים להסחף אחריו ולהסתכל לכיוונו בכלל? אה, א נייע בליק, א חסידישע בליק...

סדרי המעמד

פאך מיזחד

ע"י גדולי תורה
בדרכי לימוד
התורה וקנייניה

21:30

הסיום ע"י המג"ש
הרה"ג ר'
אוריאל המאירי שליט"א

שישן ושמחו

ריקודי מצוה
בתופים ובמחולות
לכבוד התורה

23:00 סיום המעמד

נאם הכבוד

הגאון הגדול ר' מאיר
לוריא שליט"א

ראש כולל חלקת יעקב ברייש
ור"י עין חיים דכאבוב

משא הקודש מפי

כ"ק מרן
אדמו"ר שליט"א

דברי תורה והדרכה
בדרכי וקנייני התורה

18:00

תפילת מנחה

בראשות
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

סדר לימוד

לכבוד
חמשה עשר באב
יום שמרבים בו בתורה

20:00

נטילת ידיים
לסעודה

כי הם היוני

ונשמח בדברי תורתך